

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://www.muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/a-c/feliks-abrahamik/33171.Feliks-Abrahamik.html>
01.05.2025, 16:57

Feliks Abrahamik (występuje także jako Abrachamik) – podoficer zawodowy Batalionu KOP „Suwałki” (1927-1936), konspirator (1939-1941). Ur. 1 XI 1902 r. w Czarnolesiu, pow. Zaleszczyki. Po ukończeniu szkoły handlowej, uczył się zawodu ślusarza. Po odbyciu obowiązkowej służby czynnej, przez dwa kolejne lata pracował w zawodzie. Po ponownym wstąpieniu do wojska jako podoficer zawodowy WP, pełnił służbę w 49 Huculskim Pułku Strzelców w Kołomyży. W listopadzie 1927 r., został przydzielony do 29 Batalionu KOP w Suwałkach. Pełnił służbę na różnych stanowiskach m.in. dowódcy drużyny strzeleckiej, podkuwacza, kierownika kuźni i podoficera taborowego. W okresie od 25 IV do 15 X 1931 r. uczestniczył w IX kursie majstrów służby weterynaryjnej w Warszawie. Po powrocie do Suwałk, jako podmajster-podkuwacz m.in. sprawował opiekę nad końmi w batalionie suwalskim. 1 VI 1935 r. został przeniesiony do Szwadronu KOP „Druja”, gdzie pełnił służbę jako podkuwacz. Miał przedłużoną zawodową służbę wojskową do 30 XI 1940 r. We wrześniu 1939 r., brał udział m.in. w obronie Modlina. Po zakończeniu działań wojennych, powrócił do Suwałk i podjął pracę jako robotnik na miejscowym lotnisku. Wiosną 1940 r. pod ps. „Podziomek” został wprowadzony przez Andrzeja Dziczkowskiego (ps. „Groza”) do konspiracji w kadrze suwalskiej organizacji niepodległościowej „Odrodzenie Narodowe”. Organizacja kierowana była przez Stanisława Wydornika (ps. „Burza”). Wiosną 1941 r. „Odrodzenie” zostało scalone z ZWZ. Abrahamik pełnił funkcję instruktora wyszkolenia wojskowego w zakresie broni strzeleckiej, podczas szkoleń szeregowych członków. Kres działalności organizacji położyły masowe aresztowania przeprowadzone przez suwalskie Gestapo w maju 1941 r. (sprawa krypt. „Gefahr”). Abrahamik został aresztowany 11 V 1941 r. Po ciężkim i brutalnym śledztwie, 2 III 1943 r. został skazany przez Wyższy Sąd Krajowy w Królewcu (*Königsberg*) na karę śmierci. Stracony przez ścięcie gilotyną 19 V 1943 r. w więzieniu „Neubau” w Królewcu. Rodzinnie związany był z Wiktoria Żochowską i jej synem Tadeuszem Jerzym (1925-2011), którego traktował jak własnego. Odznaczony był m.in. Medalem za Długoletnią Służbę (1938 r.).

Opracował: **Artur Ochał** na podstawie materiałów udostępnionych przez Panią **Krystynę Bogacz** oraz dokumentów przechowywanych w Archiwum Straży Granicznej w Szczecinie.

